

Tartalom

- Hát, kérem szép, én nem ezt akartam...
  - "Párizsban szép a nyár"
  - 13+1 kérdés a 9.E osztályhoz
  - Bál
  - Csorna 2000
  - Egy kis révais csoport a nagy országban
  - Egy arc a Révaiból
  - Harmadikas letterem...
  - Híd
  - Mit érdemes tudnunk róla: A vita
  - Sidney 2000
  - Felvettek (Juhász Attila)
  - Újra felvettek I (Dombiné Székely Katalin)
  - Újra felvettek II (Sanders Ingrid)
-

Hát, kérem szép, én nem ezt akartam...

...De tényleg! Azon a nyári kora délutánon egész másra gondoltam! Hisz olyan fiatal és szeleburdi voltam!

Éppen maratoni strandolásról értem haza. Egy újsággal és valami hideg itallal célba vettem a függőágyat. Ám mikor éppen belemélyedtem volna a sztárok életének legrejtettebb bugyraiba, bevillant egy kép: hopp egy lépcső, egy folyosó, aztán egy ajtó, rajta különböző számok.

Hát persze! Diadalmas mosollyal arcomon konstatáltam, hogy mi más juthatott volna eszembe, mint a jó öreg oktatási intézmények gyöngye: az én iskolám! Bár bevallom, elszégyelltem magam, hogy már július végén eszembe jutott, de innen már nem volt menekvés! Megrohamoztak az emlékek. Hangos sóhajok közepette idéztem föl első évem hőskorát, nagy sztorijait, és somolyogva nyugtáztam, milyen jó is, hogy annyira nem lépett reakcióba a fizikaterem fapallója a nagy karácsonyi gyertyázáskor az oxigénnel.

Nem tudom, ti hogy vagytok vele, de ilyenkor fogadkoznom kell. Megint hibáztam! Megígértem, idén szorgalmasabb leszek. Meg elolvasom a kötelezőket, megírom mindig a házit, néha kinyitom az atlaszomat, odafigyelek föcin, ha már végleg kiolvastam Karinthyt, otthon festek körmöt, nem hagyom el kéthavonta az ebédjegyeimet, nem beszélgetek annyit órán (jó, azért én is esek néha túlzásokba!), ja és készülök énekórára. És persze gyakorolok matekot. Még mielőtt rosszul leszel vagy eldobod az újságot, elárulom, én is teljesen egészséges, normális ember vagyok! Laboratóriumi tesztek pedig bizonyították: minden csoda 3 napig tart! Mutasson nekem valaki olyan embert, aki nyáron egy percet is áldoz a tanulás említésére! Nem létezik olyan! Itt ülök, amikor kint olyan romantikus idő van, hullanak a falevelek, én meg a másodfokú egyenletekkel szenvedek. Holnapra el kéne olvasnom a Candide-ot, föciből valami vaktérkép van, ja és énekből felelés. Kinek van erre ideje? Bezzeg a nyár... Bizony, bizony ez is tőlem hangzott el, csak éppen október derekán. Azóta már ez is múlt. Már megkaptam a matekomat (nem is lett olyan rossz), kezdünk visszaszokni, újra összejött a banda, a reggeli keléssel egyelőre barátkozunk (bár ezzel májusban is így vagyunk) és persze okosodunk! Már a nagy strandolások, nyári bulik sem hiányoznak annyira, egész jó itt... De akkor, most már végképp nem tudom, mit akarok...

Vasvári Melinda 10.A

"Párizsban szép a nyár"

Tavaly szeptemberben jelentkeztem a **TIT Budapesti Ismeretterjesztő társulat** országos levelező feladatmegoldó versenyre, matematika és számítástechnika tantárgyakból. A verseny levelezős verseny volt, októbertől februárig havonta egy-egy feladatsor megoldásait kellett beküldeni. A számítástechnika versenyen az elméleti kérdéseken kívül fordulónként 2-3 programozási feladat is szerepelt.

Májusban volt az eredményhirdetés, akkor tudtam meg, hogy matematikából és számítástechnikából is első lettem, és ezért ötnapos párizsi utazáson vehetek részt.

Az utazásra augusztus 10-14 között került sor. A versenyen határon túli diákok is részt vettek, a Párizsba utazó körülbelül 40 diák közül, több mint a fele erdélyi volt, és még néhány szlovákiai tanuló is.

Augusztus 10-én, csütörtökön indultunk Párizsba, de az első nap délutánját egy német kisvárosban, Passauban töltöttük. Passaut a 3 folyó városának nevezik, ugyanis a város fő nevezetessége a Duna, Inn és Ilz folyók összefolyása. Itt, Passauban városnézés, majd Gizella sírjának megtekintése volt a program, késő este indultunk tovább Franciaországba.

Másnap reggel megálltunk a reimsi Notre Dame székesegyházánál, majd megnéztük a párizsi Notre Dame-ot is. Délután a La Villette-i Tudomány és Ipar Városát néztük meg, ahol a világűrrel, űrkutatással, környezetvédelemről, biológiáról, orvostudományról, közlekedésről, informatikáról, matematikáról láttunk érdekes kiállításokat, számítógépes bemutatókat. Tovább abenéztünk a gömbmoziba, ahol egy rövid előadást néztünk végig.

A vacsora egy önkiszolgáló étteremben volt, késő este értünk a szállásra. Szombaton reggel Versailles-ba indultunk, a délelőttöt a versailles-i kastélyban és annak környékén töltöttük. Délután Párizs modern részét, a Défense-negyedet tekintettük meg, majd a Louvre-ban is eltöltöttünk néhány órát. Az esti programba belefért még egy autóbuzos városnézés, ahol többek között a kivilágított Eiffel-tornyot is megnéztük.

Vasárnapra maradt az Eiffel-torony megtekintése, aminek a tetejére is felmentünk, majd megnéztük a diadalívet, és egy városnéző séta következett. Délután a Felfedezések Palotájába mentünk, ahol érdekes kísérleteket láttunk, és próbálhattunk ki. Egy rövid szabadprogram után indultunk hazafelé. Az utazás alatt nagyon jól éreztem magam, szívesen elmennék még máskor is.

Fehér Ádám 10.D

13+1 kérdés a 9.E osztályhoz

Az alábbi kérdésekből megismerhetitek a 9.E osztályt, és többek között arra is választ kaptok hogy hogyan kerültek az iskolába, milyen kollégiumi programjaik vannak, és hogy érzik magukat a Révaiban?

1. Honnan jöttök?

Varga Ágnes: Bodonhelyről jöttem, ami Győr-Moson-Sopron megyében van. A faluban 150 ember lakik. A legtöbben abból a megyéből jöttek, mint én, de vannak Komárom-Esztergom, Zala és Vas megyei osztálytársaim.

Farkas Dávid: Egy 1500 lakosú Zala megyei faluból, Zalaapátiból érkeztem a Révaiba.

2. Hogy kerültek ide?

V.Á.: Egy pályázatott kellett írnom, azt elbírálták, majd értesítettek a felvételemről.

F.D.: A pályázathoz mellékelni kellett az osztályfőnöki véleményt.

3. Miért pont ezt az iskolát választottátok?

V.Á.: Sokat hallottam erről az iskoláról, tudtam, milyen színvonalon folyik a tanítás, így amikor arra került a sor, hogy iskolát válasszak, nem volt kérdés, hogy hova jelentkezzem.

F.D.: Mivel Zalaegerszegen nem indult ez a program, Győrbe kerültem.

4. Meddig nyúzd az iskola padjait?

V.Á.: Öt éves ez a program, remélem, hogy csak addig.

F.D.: 1+4 évig fogok az iskolában tanulni.

5. Mi ez a plusz egy év?

V.Á.: Egy előkészítő év.

F.D.: Ebben az egy évben pótolhatom és ismételhetem át az általános iskolában tanultakat.

6. Nem érzitek hátránynak, hogy öt évig kell tanulnotok?

V.Á.: Nem, mert ez az egy év lehetőséget ad arra, hogy úgy kezdjem meg a gimnáziumi tanulmányaimat, hogy teljesen felkészült vagyok.

F.D.: Egyáltalán nem lehet hátrány, legalább kiegészítő ismereteket szerzek a különbözőtárgyakból.

7. Mit vártok ettől az iskolától?

V.Á.: Olyan eredménnyel zárjam a középiskolát, hogy nyugodtan várjam a felvételit, és ne legyen gondom az iskolaválasztással kapcsolatban. Mindenképpen szeretnék a német ill. angol nyelvből nyelvvizsgát tenni.

F.D.: Jó közösségben, eredményesen tudjak tanulni. Maximálisan felkészüljek a továbbtanulásra.

8. Mik a távolabbi céljaitok?

V.Á.: Mindenképpen továbbtanulni, de konkrét elképzelésem még nincs.

F.D.: Továbbtanulni valamilyen felsőoktatási intézményben.

9. Hogy tetszik a kollégium?

V.Á.: Jó helyre kerültem, már egészen megszoktam.

F.D.: Az elején egy kicsit szokatlan volt, de már jól érzem magam. A menzán érzem leginkább, hogy nem otthon vagyok.

10. Van valamilyen délutáni elfoglaltságotok?

V.Á.: Igen. Több választható szakkör is van, többek között konditerem, számítógépes és videós szakkör, reformkonyha.

F.D.: Uszodába járunk keddenként, ez szintén kötelező. Két szakkört kellett választani. A legtöbben a reformkonyhát, videós szakkört választották, de van, aki elsősegélyóra ill. színjátszó körre ment.

11. Mikor keltek fel?

V.Á.: Általában 1/2 7-kor kelek, de lehet ébresztőt kérni arra az esetre, ha valaki tanulni kar, vagy nulladik órája van.

F.D.: Legtöbbször arra ébredek, hogy a tanár felkapcsolja a villanyt és elkiáltja magát: "Jó reggelt Kossuth kolepsz!".

12. Sokat tanultok?

V.Á.: Naponta 2-3 órát kell tanulnom, de tudom, hogy ez még csak itt az elején van így.

F.D.: Hát nem mondhatom, hogy lazásalunk, a szilencium két óráját mindig kitöltjük, de ez sem elég általában.

13. Milyen az első benyomás?

V.Á.: Nagyon tetszik az iskola, jó közösség alakult ki, már ennyi idő alatt is. Remélem a gólyabálhoz hasonló jó programok lesznek még az iskolában.

F.D.: Szimpatikusak a társak, és a környezet is nagyon jó. Nem csalódtam és nem bántam meg, hogy a Révaiba jelentkeztem.

13+1. Mennyi a PIN-kódotok?

V.Á.: Nem árulhatom el, talán majd az érettségi banketton elmondom, de akkor is csak nektek.

F.D.: ****

Bál

Az idén is megrendezték. És persze egy vérbeli révais nem hiányozhat. Mivel én annak érzem magam, természetesen megjelentem a helyszínen. Már a bejáratnál elakadt a lélegzetem a sok ember láttán. (Bár levegőből benn sem jutott több. Akik ott voltak, tudják mire gondolok.) De végül sikerült átküzdeni magam a tömegben (néhány bátor társammal együtt), és bejutottam a színházterembe. Az a megtiszteltetés ért, hogy a tíz főből álló zsűri tagja lehettem. Így az első sorból figyelhettem, hogy birkóznak "gólyáink" a 11. E-sek által összeállított mókás feladatokkal.

A csapatok bemutatkozása kicsit "érdekesre" sikerült. (Annak ellenére, hogy kerek 5 percük volt a felkészülésre.) Gondolok itt a D-sek "Hajrá D" mondatára amelyből kívülről belülről

megismerhettük a csapatot. Node, később már egészen felbátorodtak játékos kedvű elsőseink. Az uborkás vagy a "nyomj minél több fekvőtámaszt osztálytársnőd felett" jelszón futó feladatokat már kifejezetten élvezték. A kis gólyák is szépen "megtanultak repülni". A 11. E-sek, ahogy már az elején megígérték, semmi olyat nem vártak el a kicsiktől, amit ők a fél iskola előtt bármikor meg nem csináltak volna. Az biztos, hogy a csapatoknak nem volt ideje unatkozni. A tisztelt zsűrinek is akadt dolga. Gondolok itt a közönségben bízó D vagy B osztályokra, akiket természetesen jutalmaztunk becsületességükért. Egyszer kaptunk egy kifejezetten megtisztelő feladatot is, amikor a gólyák gyártotta tojásbombákat kellett szétbontanunk. Köszí E-sek! Ezt szerintem kivétel nélkül mindenki élvezte. A "kicsik" lelkesedése a már szokásos "Gólya-esküig" kitartott. A végén egy emberként harsogták: "Annus engem úgy segítjen!" Méltó befejezése volt a "szívátásnak".

A tényleg színvonalas és izgalmakkal teli műsor után kezdődhetett az "igazi buli". Aki akarta, az itt tényleg jól érezhette magát. A társaság kiváló volt, (zömében ugyebár révaisokból állt, hát milyen is lehetett volna más?) a zene is megfelelő, amit természetesen a DJ- király Écsi Tamás szolgáltatott, óránként átengedve a pultot DJ ICE-nak. Mindenki kitombolhatta magát a neki passzoló disco, vagy alter muzsikára. Csak a levegőből volt hiány odabenn, de ezen az ajtón-állók miatt nem tudtunk segíteni.

Sokféle véleményt hallottam a bálról. Összegezve talán csak annyit tudnék mondani, hogy igazán jól sikerült. Ezúton szeretnék diáktársaim (és főleg a gólyák) nevében köszönetet mondani a 11. E-nek és azoknak, akik lehetővé tették az idei révais "fergetegparty" megrendezését. Köszönjük! Reméljük jövőre is lesz! Hiszen révais bál nélkül nem igazi ős az ős?!

Hécz Ágnes 11.A

Csorna 2000

Felkértek bennünket, hogy írjunk a **színjátszótaborról**. Huh! Vért izzadtunk, mire sikerült egy épkézláb fogalmazást összehozni. A helyzet ugyanis az, aki nem volt ott, annak magyarázhatunk Tóth Szilviáról, Sárköziné Kollarits Edit néniről, Nyári Andorról, Varju Nándorról, Debreczeni Marciról, vagy akár Wenczel Imre tanár úrról. Úgysem nagyon érezné át annak az egy (egyébként fantasztikus!) hétnek a hangulatát. Aki meg ott volt (és az tudja, hogy jól tette), minden egyes apró poént, kacsintást, szemvillanásunkat megéri.

Ha valaki mégis komolyabban érdeklődne, annak elmondjuk: az első este a szokásos bemutatkozással indult, amelyre minden csapatnak egy délutáni felkészülési ideje volt. Pontban 8,00 órakor kialudtak a színházterem fényei, bekapcsolták a reflektorokat és elkezdődtek az előadások, melyek között Bálint és Bubu szórakoztattak minket, sőt, ráadásként megcsodálhattuk Andor fantasztikus bűvészműtávját.

Délelőttönként forgószínpadszerűen mindig más vezetővel voltunk, a délutánt minden csapat a saját rendezőjével töltötte. Így volt a KEZDŐ 1 Debreczeni Marcival, a KEZDŐ 2 Tóth Szilviával, a ReACTOR Varju Nándival, a HÁROM+1 Sárköziné Kollarits Edittel, a BÁBU Tóth Szilviával, a C4 Nyári Andorral.

Minden nap hatalmas csaták folytak a termékért, ugyanis 300C melegben nem mindegy, hogy az ember a hűvös színházterembe kerül, vagy a kegyetlen szaunába (lásd izzasztó). A nappali munka után fárasztó éjszakai próbák következtek, kevés alvással. De csináltuk, mert imádtuk.

Szombat estére álltak össze a produkciók: a KEZDŐ 1 színpör a Bárhol, bármikor, bárkivel c. darabot adta elő, melyet kitörő lelkesedéssel fogadott a közönség, csakúgy, mint a KEZDŐ 2 Holle anyó darabját. A HÁROM+1 színpör Örkény István: A végzet c. novelláját jelenítette meg

mozgásszínházi eszközökkel. A ReACTOR Otellóján halálra röhögtük magunkat, főleg a sziámi-iker Desdemona nyerte meg a nézők tetszését. A PaThália maradék hét tagja, amiből a BÁBU alakult, Hubai Miklós: Zsenik iskoláját adta elő utolsóként, de nem utolsósorban. A C4 színpör Wedekind: A tavasz ébredése c. művéből jelenített meg néhány részletet.

Csorna így volt teljes: az elmaradhatatlan reggeli harangszóval (a harang beolvasztására még mindig gyűjtünk, a pénz leadható a 104-esben) a pocsék kajával, az esti stoppos játékkal, a hajnali fél 4-ig tartó beszélgetésekkel, a falra irkálással, Szerdával, Edit néni fogfájásával, Szilvia rohangálásával, Arnold késéseivel, Marci lábfájásával, Nándi szemüvegével és Wenczel tanár úr terembeosztásával.

Mi mást írhatnánk?...

Rosalinda és Bangó Margit

Ui.: a csornai fényképek gyűjtése a 104-esben!!!

Egy kis révais csoport a nagy országban

Iskolánk egy 10 éves hagyományát folytatva idén nyáron is útra keltünk **Angliába**. Bizonyára mindenki nagy izgalommal várta a két hetes Broadstairs-i “kiruccanást”. Már az elején fel kellett lelkiekben készülnünk a két napos “zötykölődésre”, kispárnával és takaróval a hónunk alatt “vágunk neki a nagyvilágnak” – ezzel is kényelmesebbé téve, az amúgy is nagyszerűen felszerelt buszt. Rövid időn belül jó kis csapatná kovácsolódtunk össze. Kisebb – nagyobb “technikai szüneteket” tartva a buszon töltött éjszakák után megérkeztünk Belgium egyik szép városkájába, Brugge-be. A délelőttöt kedvünkre tölthettük el. Sokan megtekintettük a flamand építészet remekeit, volt, aki ezt a kilátóból és volt, aki a hajókázás közben vette szemügyre. A pihentető séta után ismét útra kelve irány Calais (Franciaország), ahol szeretett tanárnőnk (Dr. Nágelné Sajtós Anikó) elintézte “csurikáinak”, hogy a tervezettnél korábbi komppal kelhessünk át a La Manche csatornán (a “más világra”). Minden fáradtságunkat feledtette a doveri fehér sziklák vakító látványa. Partraszállás után jött csak igazán a “nagy nűmegmérettetés”. Magunkra utalva kellett elbeszélgetnünk a határőrökkel. Miután csapatunk kisebb-nagyobb zökkenőkkel elmondta úticélját, indulhattunk a már igen közel fekvő Broadstairsbe. Rutinos sofőreink hamar odataláltak a megbeszélt helyre (Coach Park). A hátralévő két órát rövid városnézéssel töltöttük. Ez elég is volt ahhoz, hogy könnyen kiismerjük magunkat ebben a kis tengerparti városkában. A Coach Park-ba visszatérve idegtépő várakozás közben szépen lassan megérkeztek a vendéglátó családok, akiket aztán a két hét során alig láttunk a sűrű, de élménydús programok miatt.

Másnap (hétfőn) mindenki vidáman, feloldódva és kipihenten érkezett meg az iskolába (Kent School of English). A délelőtti teszt után beosztottak minket 10-12 fős csoportokba, ahol más külföldi (egyiptomi, szlovén, japán, olasz, német...) diákokkal együtt sajátíthattuk el az angol nyelv “rejtelseit”. A tanórák jó hangulatban telek, köszönhetően a derűs, jó kedélyű és nem utolsó sorban jóképű fiatal tanároknak. Az itthonitól eltérő módszerrel folyt a tanítás, amit nagyon élveztünk. Az iskola különböző programokat szervezett, melyek között drámajáték, mozi, disco, sport és kulturális tevékenység is szerepelt. Délutánjainkat Broadstairs környéki kirándulások színesítették, ilyen volt Canterbury, ahol a katedrális megtekintése után kedvünk szerint töltöttük el a szabad időt. A gazdag kínálat és a viszonylag alacsony árak miatt lehetőség volt ajándékok vásárlására. A két hét folyamán Windsorbba, Eton College-ba, Doverbe és Leeds Castel-ba látogattunk el.

Doverben nagy élményben lehetett részünk. Bepillanthattunk a II. világháborús élet hétköznapjaiba. Fantasztikusan megtervezett alagútrendszerben hang-, fény- és szageffektusokon keresztül élhettük át az akkori állapotokat.

Egy másik felejthetetlen program a Leeds Castle-i kirándulás volt. Mindenki jól érezte magát az egykori angol uralkodók vidéki rezidenciáján. A kastélyt körülölelő tavacska "leglátványosabb lakói" a fekete hatyúk. A park egyik nevezetessége a labirintus, melyben, ha megtalálod a megfelelő utat, egy barlanghoz jutsz.

Windsor és Eton Collage sokaknak nagy örömet szerzett, hiszen itt tanult Vimos herceg.

A leghosszabb és talán legfárasztóbb londoni túra két szombatot vett igénybe. Ez alatt a rövid idő alatt próbáltuk bebarangolni Londont, és megtekinteni annak leghíresebb nevezetességeit. (Például: Big Ben, Houses of Parliament, Westminster Abbey, St. Paul's Cathedral, Tower Bridge, Tower of London, Buckingham Palace, St. James' s Park, British Museum, Madame Tussaud's...). A második szombaton egyre gyakrabban, fájó szívvel gondoltunk a hazaútra. Utolsó esténket próbáltuk tartalmassá tenni, így lesétáltunk a tengerpartra, ahol tűzijáték és fáklyás felvonulás dobta fel a hangulatot. Vasárnap reggel alig akartuk elhinni, hogy ennyi volt, vége van. A kompról szomorúan tekintettünk vissza az egyre csak távolodó szigetországra.

Mindannyian remekül éreztük magunkat ezen a röpké két hétig tartó emlékezetes "nyaraláson". Reméljk, egyszer Nektek is megadatik a lehetőség, hogy részt vehesetek egy ilyen iskolai kiránduláson. Buzdítsuk tanárainkat, hogy ne szakadjon meg ez a már oly régi hagyomány. Utólagosan is nagyon köszönjük Nágelné és Kulcsárné tanárnők türelmét és közreműködését.

Erdős Adrienn 11.e, Mester Katalin 11.e, Tenk Viktória 11.e, Horváth Szilvia 11.f

---

Egy arc a Révaiból - Vörös László

Bizonyára mindenki hallotta már a nevét, ha máshol nem, a csengetés utáni hirdetésekben. Vörös László iskolánk egyik legeredményesebb versenyzője matematikából, többek között az Arany Dániel, a Gordiusz, a Nemzetközi Magyar Matematika Verseny első és OKTV harmadik helyezettje.

Vele beszélgettem erről és sok másról.

Mióta szereted a matematikát?

Igazából az általános iskolás tanárom szerettette meg velem, majd harmadikos koromtól indított el versenyeken is.

Vörös László

Fizikából is jó eredményeket értél el. Melyik tantárgyat szereted jobban?

Talán a matekot, de a fizikával is jóban vagyok. Valószínű azért szeretem picit jobban a matekot, mert abban jobb vagyok, és a versenyeken is jobb eredményeket értem el.

Mi a fontos még neked ezeken kívül? Kedvenc szórakozásod?

Foci mindenenek előtt.

Igen, ezt csak azon olvasók kedvéért kérdeztem, akik csak névről ismernek.

Gyerekkoromban – szerintem sokakhoz hasonlóan – híres focista szerettem volna lenni, de ez már nemigen fog összejönni.

De azért ahol lehet, ott játszol, nem?

Már harmadik éve voltunk idén ugyanabban a matektáborban, és a kemény órák mellett minden évben komoly, vére menő csatákat vívtunk ugyanazzal a kanizsai csapattal. Ugyan ez a tábori bajnokság nem túl nagy jelentőségű, nekünk mégis rendkívül fontos volt, és mindháromszor sikerült is nyernünk.

Akkor azért beszéltek rá a táborra néhány embert. Gyakori érv volt: Gyere, és akkor megszerez a csapat! Egyébként szeretsz versenyezni, másokkal megmérkőzni?

Talán meglepő, de nem szeretem az egyéni versenyeket, azt, ha összehasonlítanak egyes embereket, és kimondják, hogy valaki jobb, mint a másik. Ilyen szempontból inkább a csapatversenyeket szeretem, a labdarúgásban, a kézilabdában például a csapaton belüli egység a fontos.

Tehát a csapatszellem a fontos számodra. Sok barátod van?

Szerintem igen, de szerencsére még nem kerültem olyan rossz helyzetbe, ahol igazán kiderült volna, sok vagy kevés barátom van.

Egyébként melyik emberi tulajdonságokat tartod fontosnak?

A lényeges dolgokban az őszinteség, aztán a megbízhatóság és a hűség.

Ezek szerint van, amiben jó az állandóság. És a változatosság?

Ha az addigival szemben az újdonság, a változás valami jobbat hoz, jobb, mint az addigi, akkor elfogadom, sőt kedvelem is a változatosságot. Persze vannak olyan dolgok, ahol az állandóság, megbízhatóság sokkal fontosabb (emberi kapcsolatok).

Ha már az emberi kapcsolatokról tartunk: hogy állsz a művészetekkel, a humán tárgyakkal?

Általában nem bánanak engem, és én sem bánom őket, de néha, ha olyan kedvem van, egészen jól megértem a művészi alkotásokat, sőt vannak közöttük szerintem egészen kiválóak is.

Távolabbi céljaid?

Most elsődleges az egyetemre való bekerülés, aztán majd ott kiderül, hogy az ott megszerzett végzettséggel mit lehet kezdeni.

Köszönöm a beszélgetést, és további sok sikert kívánok!

Harmadikas lettem...

Hát igen. Pedig mikor picur elsőként először nyomtam le a hírhedt baglyos kilincset, meg sem fordult a fejemben, hogy egyszer ez az idő is eljön. Azóta már sok minden történt, túlestem jó pár dolgozaton, felelésen és még vár is rám jó pár, de a legfontosabb, hogy olyan emberekkel ismerkedtem meg, akik egy életre beírták a nevüket a szívembe. Az a sok élmény, nevetés és buli, amit e röpké két év alatt éltem meg, olyan hamar tovaszálltak, hogy észre sem vettem az idő

múlását. És most itt állok, majdnem legöregebbként... Az érzést megfogalmazni nem lehet, csak az tudhatja, aki már átélte. Hogy milyen is az, amikor a folyosón járkelve a kis elsősök úgy tekintenek rád, öreg vén csókára, mint aki már mindent tud az élet fortélyairól. Pedig mennyire nincs igazuk; nem is sejtik, hogy hamarosan egyiküknek kell megírnia az iskola újságjában, milyen érzés is harmadiknak lenni. Fura, az biztos, néha még ijesztő is, főleg, ha arra gondolok, hogy életem egyik legfontosabb részéhez érkeztem, itt már számít a tanulmányi eredmény, már valamennyire barátkoznunk kell a felvételi gondolatával, mondván nemsokára mi is kirepülünk a nagyvilágba, a különféle vizsgákról, érettségiről nem is beszélve. Persze azért nem olyan drasztikus a helyzet, még akad egy kis idő mással is foglalkozni. Például itt van a diákdiriválás. (Alattunk lévőnek: a tanárok majd azt fogják mondani, hogy hagyjátok az egészséget, csak nyûg, de én mondom, élvezzétek ki minden pillanatát.). Hisz mi is azt tesszük és kihasználjuk még azt a rövid időt is, ami még hátra van a Nagymúltúban. Merthogy még az eddiginél is gyorsabban fog telni, az biztos. Emlékszem, a testvérem mondta egyszer -ő is révais volt- hogy egy pillanat leforgása alatt elröppen az a 4 év, amit a nagy Révaiban eltölthetünk. Akkor nem hittem, de most már tudom, igaza volt. Pedig még csak harmadikosok vagyunk...

Nucz Eszter 11.A

Híd

Híd az ezüst folyó felett
Leszakadna de nem lehet
Tökéletes a szerkezet

Összerogyna ha szabadna
Mégmártózna elporladna
S a hullámokkal szaladna

De minden vágyat eltemet
Álmodoznia nem lehet
Mert tökéletes szerkezet

A híd feszül két part között
Az ég alatt s a víz fölött
A folyó fut a híd örök

Szilárdan áll mást nem tehet
A sorsa ez csak ez lehet
Hisz tökéletes szerkezet

Lósz Ákos 11.B

Mit érdemes tudnunk róla? A VITA

A vitának sajátos kultúrája van. A kultúrált vitához legfőképpen jó helyzetfelismerő képesség, elemzés, döntési képesség, önismeret, más ismeretének képessége szükségesek.

A vita az emberi párbeszéd szikrázó válfaja. Komoly küzdelem, mely bizonyos felkészültséget kíván. Közös alkotó tevékenység, ahol a cél a leghelyesebb megoldás megvalósítása. Tehát nem az a cél, hogy a saját cél érvényesüljön, hanem, hogy megtaláljuk az optimális helyzetet. Tanulható a másik gondolatának tisztelete, az együttműködés helyes formájának kialakítása. A vita segít a közös megoldás érdekében mindent megtevő magatartás kialakításában. Kiváló karakter-, személyiség-, és viselkedéskultúra-fejlesztő.

Benne óriási súlyúak az érvek.**Alapelvei:**

a résztvevő felek egyenlőségének joga

mindig az szólaljon fel, akinek érdemi mondanivalója van

a tévedés joga

a téves nézetek helyreigazításának kötelessége

a hallgatás joga

az érthetőség

Előfordulhat, hogy nem kisebb szerep, mint a vitavezetés jut nekünk Ez esetben fontos, sőt, elengedhetetlen a vitavezetés fő lépéseinek ismerete:

1. ELŐKÉSZÍTÉS

A téma pontos megjelölése, felvezetés. A vezető saját véleményét mindenképp mellőzze, mert ezzel befolyásolhatja a többiekét.

2. IRÁNYÍTÁS

A vita alapelvei jussanak érvényre! Ennek felelőse az irányító. Megerősít, helyretesz. Megakadályozza a lényegtől való eltérést. Figyelnie kell az időtartamra. Ismernie kell a csoport tagjait, azok felkészültségét, vonásait.

3. ÖSSZEFOGLALÁS

Nem maradhat el. A vezető rögzíti a végeredményt. Előfordul, hogy nem jutunk konszenzusra. Ilyenkor megmarad mindkét út. A vita végén a vezető elmondhatja véleményét. A vitát és termékét illik megköszönni.

FONTOS: a vita NEM harc-megoldási eszköz.

A MEGGYŐZÉSRŐL

Ehhez is ismerni kell a meggyőzendőt, valamint önmagunkat. Az embernek 50%-ban magára, 50%-ban a másokra kell figyelnie. A meggyőzésben fontos a példamutatás, mely magában is meggyőző erő lehet. Hatékony módszerét jó esetelemzéssel le lehetjük meg.

Tisztában kell lennünk a meggyőzés tárgyával, érdekével.

A meggyőzésre parancsot, utasítást, következtetést, megvesztegetést tilos alkalmazni- nem is érdemes, mert ez hosszú távon úgysem vezet eredményre.

Párkányi Kornélia 10.B

Sidney 2000

Az elmúlt néhány hét legfelkapottabb eseménye vitathatatlanul az olimpia volt. Függetlenül attól, hogy sportbarát-e, vagy nem, vélhetően minden magyar szemébe könny szökött egy-egy újabb hazai arany megszerzésekor. Én mégsem erről szeretnék írni, hiszen ezt a témát már kielemezte a média, minek még egyszer hallani? Bújjunk inkább egy kicsit a kulisszák mögé!

Az olimpia helyszínének kiválasztása előtt a Nemzeti Olimpiai Bizottság meggyőződik arról, hogy a város képes-e biztosítani a feltételeket, melyek a játékok lebonyolításához szükségesek. Ez elkerülhetetlenül együtt jár a város modernizálásával, néha arculatának megváltoztatásával is. Az 1964-es tokiói játékokra lefektették a világ leghosszabb egysínű vasútvonalát, több kilométernyi csatornahálózat, új autópályák és metróvonalak létesültek. 1988-ban, Szöulban több ezer hektár rizsföld helyére építették az olimpiai falut. A gondos szervezés ellenére mindig becsúszhat valami hiba. Erre Montreal a legjobb példa. Először politikai viták, s a terv bonyolultsága miatt el kellett halasztani az építkezés megkezdését, a 11770 betonelem összeszerelését. Eztán három hónapon át a dolgozók sztrájkjai és spontán munkabeszüntetései lassították az építkezést. Az időjárás további zavarokat okozott, a munkásoknak 96 km/h sebességű széllel kellett megküzdeniük, és 12 férfi halt meg baleset következtében.

Elmondható hát, hogy napjainkban – Avery Brundage szavaival élve – “Az olimpiai mozgalom a 20. század vallása.” Szinte hihetetlen, hogy mégis vannak olyanok, akik mit sem törődve a sportok szellemével és embertársaik tiszteletével, a játékokat becstelen célokra használják fel. Mint 1972. szeptember 5-én, amikor nyolc palesztin terrorista hatolt be a müncheni olimpiai faluba, túszul ejtett kilenc izraeli atlétát, kettőt pedig megölt. A német mesterlövészek túsmentő akciója során mind a kilenc izraeli meghalt, bár öt terroristát is agyonlőttek. A következő 34 órára felfüggesztették a játékokat, s nem lehetett tudni, folytatják-e egyáltalán. A szabadtéri gyászszeretáson, melyen 75000 gyászoló vett részt, és mintegy egymilliárdan kísérték figyelemmel a képernyők előtt, Avery Brundage, a hajdani amerikai sztáratléta intézett beszédet a gyászolókhöz. Kijelentése ma is mintegy figyelmeztetés a játékok szervezőinek, de talán az egész világnak is: “A játékoknak folytatódniuk kell, s nekünk is folytatnunk kell erőfeszítéseinket az olimpia tisztaságának és becsületének megőrzéséért, a versenyek sportszerűségének kiterjesztéséért az élet más területeire.”

Kovács Júlia 11.A

Felvettek

Azon kevesek közé tartozom, akiknek eddig nem volt kötődése a Révaihoz. Az általános iskolában, anno, együtt versenyeztem oroszból egy osztálytársammal, aki a sikerek után ide került, én pedig az angolt választottam inkább és a “konkurrenciát”. Innentől aztán elég kanyargós lett a folytatás, de a lényeg, hogy 15 évvel ezelőtt mégis úgy indultam neki a pályakezdésnek, hogy azt tehettem, amit mindig is a legjobban szerettem volna. Munkám és hobbim is az irodalom, illetve a nyelv, a nyelvek. Eddig a Bercsényiben és a katonai gimnáziumban tanítottam orosz és magyart. /Kíváncsi vagyok, a Révaiban lesz-e még orosz tanítás.../

Tösgyökeres győri vagyok, szeretem ezt a várost minden rossz tulajdonságával együtt. Erősen kötődöm irodalmi életéhez, de nagy nosztalgiával gondolok a vízisportokra is, mivel hajdanában kajakoztam. Sajnos nagyon régen voltam már vízen, de remélem, hogy a mostani osztályommal / 9. D/ előbb- utóbb sort kerítünk majd egy túrára. Szeretem a kosárlabdát, az úszást, a síelést. Van egy komoly lemezgyűjteményem is – zenében “ mindenevő ” vagyok. Kedvencem a jazz és az egzotikus népzene, de ha igazán szépre vágyom, barokk trombitaversenyeket hallgatok. Ha nem tanár lennék, legszívesebben jazzgitárosként vagy – zongoristaként járnám a világot. Azért így is

elindulok majdnem minden évben valamerre, persze turistaként. Eddig kb. 20 országban jártam, de a tervekből is akad még bőven.

Ha családi házban élnék, biztosan lenne egy kutyánk. Állítólag a gazda a maga képére választ ebet, hát nekem ugyanúgy tetszene egy bobtail, egy szetter vagy egy németjuhász.

Nemsokára 40 éves leszek. A tanulásért önmagában sosem rajongtam, de ha belegondolok, eddig még abba se hagytam. Most éppen egy kétéves "továbbképződést" kezdtem el, és ha lesz rá mód valamikor, szívesen beleásnám még magam a grafológiába. Két fiam van. Lassan annyi idősek lesznek, hogy ők is belátják: a tudás érték, jó szándékú felhasználása és az önfejlesztés pedig az egyik legszebb életcél. A Révait nagyon tisztellem érte, hogy eléggé szétzilált világunkban ezt az értékrendet őrizni igyekszik, s elsősorban ezért örülök annak, hogy itt taníthatok.

Juhász Attila

Úrja felvettek I - Dombiné Székely Katalin

A nyolcadikos osztálykirándulásról hazatérve édesanyám várt az iskola előtt: "Kislányom, felvettek!" Nem is tudom szavakba önteni amit akkor éreztem. Talán a kilencedik évfolyamosok emlékezetében még élénken él ez a pillanat. Nos, most sem történt ez másképp, Horváth Péter igazgató úr szobájából kilépve madarat lehetett volna velem fogatni.

De nézzük a két "felvétel" között eltelt időszakot. Egy sikertelen földrajz-test-nevelés felvételi után orosz -testneveléssel próbálkoztam. Gottwaldné tanárnő és Bartlné tanárnő tagozatos oroszórái után sok gondom nem akadt a főiskolán. Kovács György tanár úr atlétika-edzései, Stéger tanár úr szertorna -tréningjei és Jámbor tanár úr labdaidomító gyakorlatai is mind meghozták gyümölcsüket. Remek négy évet töltöttem el a napfény városában, rengeteget eveztem a Tiszán és a Maroson, szereztem jópár érmet is.

Férjemet is Szegeden ismertem meg, évfolyamtársak voltunk, ő földrajz-testnevelés szakos. Két gyermekünk van: Ági tíz, András öt éves.

Az orosz nyelv időközben "kiment a divatból", ezért Szombathelyen átképeztem magam, itt szereztem angol nyelvtanári diplomát.

Tizenhárom évet töltöttem el a Balázs Béla Általános iskolában. Sok kedves tanítványt és kollegát hagytam ott. Még mindig összeszorul a szívem, ha rájuk gondolok. Egy hónap után viszont kijelenthetem, nagyon jól érzem magam ismét a "Nagymúltúban". Köszönet érte a kollegáknak és nektek.

Egykori tanárait megkérdeztem, hogyan élek diákként emlékezetükben. Következzék az ő nyilatkozatuk:

Gottwald tanárnő (o. f.):

Egy rendkívül tehetséges nyelvi tagozatú osztály titkára volt Kati. Nyüzsgő, eleven, szókimondó, aki nem véletlenül élvezte az egész osztály bizalmát négy éven át. Örülök, hogy most a tanáriban padtársként üdvözölhetem.

Kulcsárné tanárnő (angol):

Székely Kati, mert nekem már csak az marad, elég visszafogott volt az angol órákon, de mindent megbocsátottam neki, mert ő is evezős volt, akár hajdan én. Kati számára az angol tanárság akkor nem volt még álom sem (legfeljebb rémálom ! Sz.K.), így nem kellett a negyedik osztály utolsó néhány hónapjában az első padban ülve plusz feladatokkal gyötrődnie a sikeres felvételi érdekében. Később azért, mint látható, jól boldogult enélkül is. Igaz, már nem evez, de most is kedvelem, és segítem ifjú kollegámat, ha csak kell.

Jámbor tanár úr (testnevelés):

Becsületesen edző és eredményesen versenyző evezősként maradt meg emlékezetemben. Állandó társa és partnere Bizzer Judit volt. Vidám, mosolygós párost alkottak. Azért tanult Szegeden tovább, hogy az evezést ott is tudja folytatni. Imponáló sportszeretet, sok pozitív emberi tulajdonsággal...! Így emlékszem rá.

Dombiné Székely Katalin

Úrja felvettek II - Sanders Ingrid

Bemutakozásként legszívesebben verset írnék magamról, hogy mindenki azt olvashassa ki belőle, amit szeretne. Ahogyan mi, az egykori "a" osztályosok is úgy értelmeztünk irodalom órán egy-egy művet, ahogy az hozzánk, diákokhoz szolt, s osztályfőnökünk, Varga Lászlóné mindig nyitott volt nemcsak a költők, írók soraira, de a mi gondolatainkra is. Szeretem is a verseket, regényeket a mai napig is. Egyébként Márta néni orosz is tanított nekünk heti 6-7 órában. Sajnos, erről a tantárgyról ma már csak homályos emlékeim vannak. Amúgy a révais évek voltak ifjúságom legszebb, legmozgalmasabb és leggyötrelmesebb évei. A leggyönyörűbb élmények maradjanak titokban, a legmozgalmasabbakról emlékezzenek meg volt tanáraink, a felelés és dolgoztatás legkínosabb perceit pedig ne is emlegessük.

A gimnázium után következett a főiskola. Akkor ugyan még nem voltam biztos benne, hogy tanítani akarok, ám ez később, ha nem is túlságosan jövedelmező, de annál inkább kiváló döntésnek bizonyult. Remélem, előbb-utóbb Ti is belátjátok majd, hogy nem csak sanyargatni akarlak Benneteket. A pedagóguspálya kóstolgatása közben férjhez mentem, s szültem két szép, okos lányt. Igyekszem boldoggá tenni őket.

Persze, most ahogy megérkeztem Hozzatok a Balassi Bálint Általános Iskolából, Titeket is boldogítani foglak, s reményeim szerint használható tudást adok majd a kezetekbe.

Úgy gondolom, csak magunkban, s egymásban bízhatunk, ez a boldog élet titka. Számomra az jelent örömet, hogy délelőtt azt csinálhatom, amit szeretek. A nap hátralévő részében pedig azt szeretném tenni, amihez kedvet érek: olvasni, úszkálni a saját medencémben –ha lenne-, játszani a gyerekeimmel és a barátainkkal, nagyokat enni és aludni. No, a délutáni elfoglaltságom még sajnos nem tükrözi teljesen a vágyaimat és elképzeléseimet, de napról-napra egyre jobban vagyok!

Kívánom Nektek, hogy munkával s szerencsével a Ti álmaitok is valósággá váljanak!

Sanders Ingrid
